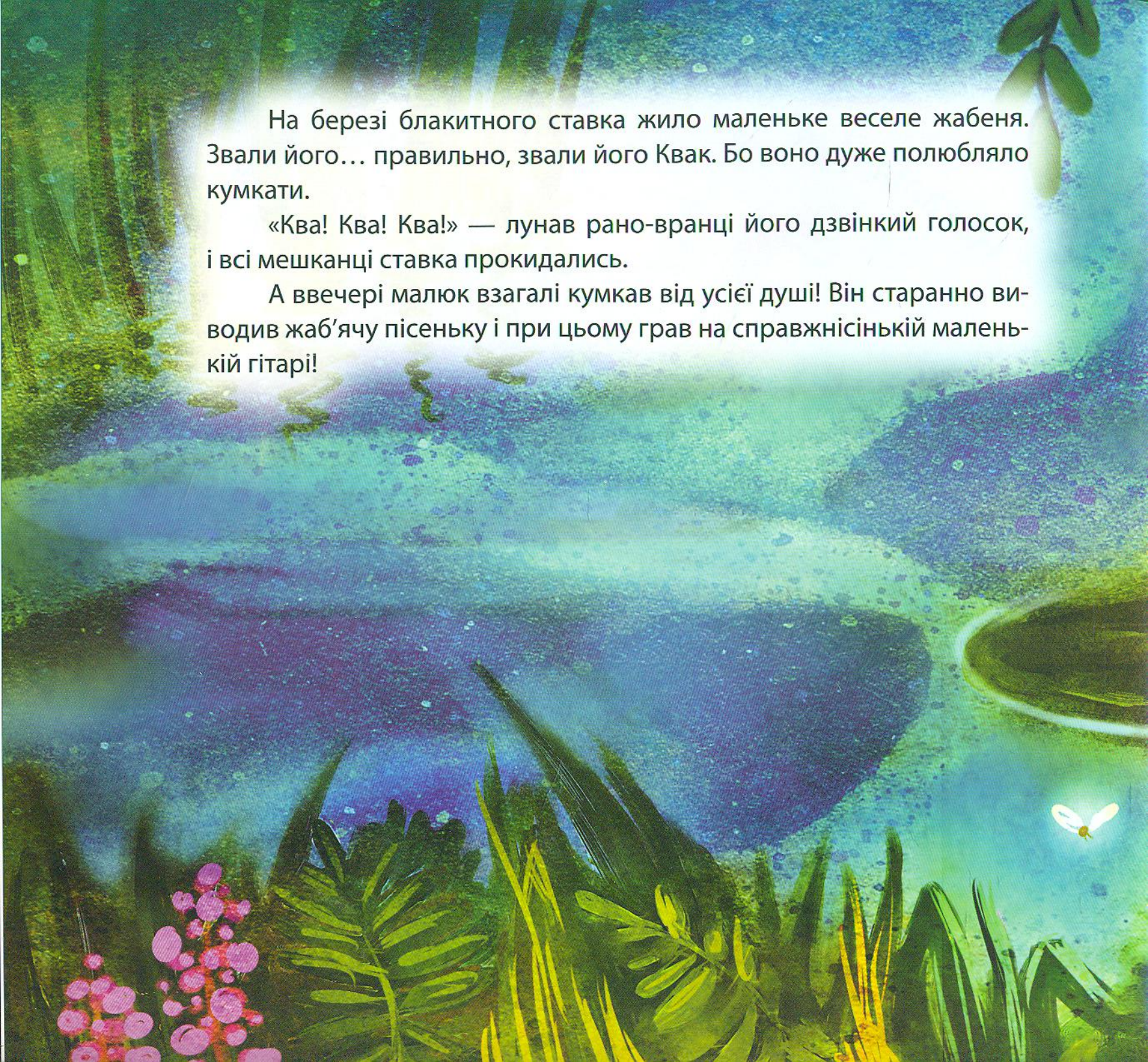

На березі блакитного ставка жило маленьке веселе жабеня. Звали його... правильно, звали його Квак. Бо воно дуже любило кумкати.

«Ква! Ква! Ква!» — лунав рано-вранці його дзвінкий голосок, і всі мешканці ставка прокидались.

А ввечері малюк взагалі кумкав від усієї душі! Він старанно виводив жаб'ячу пісеньку і при цьому грав на справжнісінькій маленькій гітарі!

Щоранку Квак піднімався на лист латаття і снідав. Він ловив комах своїм довгим язичком, і виходило це в нього просто класно, ось так: «Шльоп! Шльоп! Шльоп!»

